

अग्निमैतृ (von अग्नि) P. 6, 1, 176, Sch. 8, 2, 9, Sch. adj. 1) *am Feuer be-
findlich* AV. 8, 4, 2 (an der entspr. Stelle des RV.: अग्निवान्; vgl. P. 8, 2,
15). — 2) *das heilige Feuer unterhaltend* M. 3, 122, 4, 27, Jāṇ. 3, 57,
N. 12, 37, R. 1, 3, 21. — 3) *mit guter Verdauung begabt* Suṣa. 1, 76, 2.

अग्निमन्थ (अग्नि + मन्थ) 1) adj. *durch Reibung Feuer erzeugend*. — 2)
m. Name einer Pflanze, *Premna spinosa (longifolia?)*, AK. 2, 4, 3, 16,
Suṣa. 1, 131, 13, 137, 15.

अग्निमन्थन (अग्नि + मन्थन) n. *das Erzeugen des Feuers durch die Reib-
hölzer* Āc. 4, 5; vgl. Ait. Br. 1, 15, 16.

अग्निमन्थनीय (von अग्निमन्थन) adj. *auf das Agnimanthana besüßlich*
(z. B. Verse) Āc. 4, 2, 16, Śā. zu Ait. Br. 1, 18.

अग्निमय (von अग्नि) adj. f. ई *feurig*: ता एषामग्निमयः पुरो दीप्यमाना
ब्रह्ममना अतिष्ठन् Ait. Br. 2, 11.

अग्निमाठर (अग्नि + माठर) m. Name eines Veda-Lehrers VP. 277.

अग्निमान्थ (अग्नि + मान्थ) n. *träge Verdauung* Verz. d. B. H. N. 941.
965, 977.

अग्निमारुति (von अग्नि + मरुत्) m. ein Beinamen Agastja's Tri. 1, 1, 89.

अग्निमित्र (अग्नि + मित्र) m. Name eines Königs, eines Sohnes des
Pushpamitra, VP. 471. Mālav. LIA. II, 271, N. 3. 346. 350, N. 1.

अग्निमिन्धे (अग्निम् acc. von अग्नि + इन्ध) P. 6, 3, 70, Vārt. 9. m. *der
mit dem Anzünden des Feuers beauftragte Priester*: कृताधर्पुराव्या अ-
ग्निमिन्धे ग्राव्याभ उत शंस्ता सुविप्रः RV. 4, 162, 5.

अग्निमुख (अग्नि + मुख) 1) adj. *Agni zum Munde habend*. — 2) m. a)
Gottheit H. an. 4, 42, MED. kh. 13. — b) *ein Brahman ebend.* — c) *N. zweier
Pflanzen*: a) *Plumbago zeylanica* H. an. 4, 42, Viṣṇa im ÇKD. — β)
Semecarpus Anacardium ebend. — 3) f. ० *मुखी* a) *Semecarpus Ana-
cardium* AK. 2, 4, 3, 23, MED. kh. 13. — b) *N. einer anderen Pflanze =
लाङ्गलिकी Riān. im ÇKD.*

अग्निमूठ (अग्नि + मूठ part. prael. pass. von मुक्) adj. *durch Agni,
durch den Blitzstrahl verwirrt* AV. 6, 67, 2. (an der entspr. Stelle im SV.:
अग्निनुत्).

अग्निपुत (अग्नि + पुत von पु) m. N. pr. ein Sohn Sthūla's und Ver-
fasser von RV. 10, 116.

अग्निपेजान (अग्नि + पेजान) n. N. einer Ceremonie Mādh. zu VS. 18,
51. — Vgl. अग्निविमोचन.

अग्निरक्षण (अग्नि + रक्षण) n. *Pflege des heiligen Feuers* H. 835.

अग्निरज (अग्नि + रज) m. N. eines Insects, *Coccinella*, H. 1209, ÇKD. und
Wilson: ० *रजम्*. — Vgl. अग्निक्.

अग्निरक्त्य (अग्नि + रक्त्य) n. *Geheimnisse des Feuers*, Name des 10ten
Kāṇḍa im Çat. Br.

अग्निराशि (अग्नि + राशि) m. *ein brennender Scheiterhaufen* R. 4, 60, 17;
vgl. अग्निचय.

अग्निरुक्ता (अग्नि + रुक्ता von रुक्) f. Name einer Pflanze = *मांसेरा-
क्षिणी Riān. im ÇKD.*

अग्निरूप (अग्नि + रूप) adj. *feurgestaltig*: अग्निं प्र यन्तु नरो अग्निरूपः
(die Marut's) RV. 10, 84, 1; vgl. Nir. 10, 30.

अग्निरेतसै (von अग्नि + रेतस्) adj. *aus Agni's Samen entstanden*
Çat. Br. 3, 2, 4, 8.

अग्निमैतृ (अग्नि + लोक) m. *Agni's Welt* KAUSH. UP. Ind. St. II, 226.

अग्निवैतृ (von अग्नि) adj. *am Feuer stehend*: तपुर्पयस्तु चरुमिवा इव
RV. 7, 104, 2; vgl. Nir. 6, 11. — Vgl. अग्निमन्.

अग्निवर्चस् (अग्नि + वर्चस्) m. Name eines Purāṇa-Lehrers VP. 283.

अग्निवर्णा (अग्नि + वर्णा) 1) adj. f. आ a) *feuerfarbig* R. 3, 88, 35. — b)
glühend heiss M. 11, 90, 91. (von Getränken). — 2) m. N. pr. ein Sohn
des Sudarçana und Abkömmling des Ikshvāku R. 1, 70, 39, 2, 110, 31.
VP. 387. HARIV. 828.

अग्निवर्धक (अग्नि + वर्धक) adj. *die Verdauungskraft erhöhend* Vāid. im
ÇKD.

अग्निवल्गु (अग्नि + वल्गु) m. 1) N. einer Pflanze, *Shorea robusta Ri-
ān. im ÇKD.* — 2) *das Harz dieser Pflanze ebend.* H. 647.

अग्निवायु (अग्नि + वायु) m. du. Agni und Vāju = *वाय्वग्नि* P. 6, 3, 26,
Vārt. 1, Sch.

अग्निवासस् (अग्नि + वासस्) adj. *ein feuerfarbenes Gewand tragend*:
अग्निवासाः पृथिव्यं सितवृत्स्विषीमन् संशितं मा कृणोत AV. 12, 1, 21.

अग्निवाक् (अग्नि + वाक् *Vehikel*) m. *Rauch* Tri. 1, 1, 71, H. 1103. —
Vgl. वायुवाक्.

अग्निविन्दु (अग्नि + विन्दु) m. N. pr. eines Mannes SKANDA-P. in Verz.
d. B. H. 146.

अग्निविमोचन (अग्नि + विमोचन) n. N. einer Ceremonie Mādh. zu
VS. 18, 54. — Vgl. अग्निपेजान.

अग्निविक्रण (अग्नि + विक्रण) n. *Feuervertheilung; das Wegnehmen
der Feuerbrände vom Āgnidhra und Vertheilung derselben auf die
Feuerplätze des Sadas, Śā. zu Ait. Br. 2, 36.*

अग्निवीज (अग्नि + वीज) n. *Gold* Tri. 2, 9, 31; vgl. M. 8, 113. und अ-
ग्निवीर्य.

अग्निवीर्य (अग्नि + वीर्य) n. *Gold* Riān. im ÇKD. — Vgl. अग्निवीज.

अग्निवेश (अग्नि + वेश *Haus*) m. N. pr. eines Mannes gaṇa गर्गादि,
WEBER, Lit. 235. Verz. d. B. H. 289. 293. Z. d. d. m. G. II, 340, No. 181, b.
अग्निवेशदेशुक्ताः *die Nachkommen des Agniveṣa und des Daçeruka*,
gaṇa तत्ककितवादि.

अग्निवैश्य (अग्निवैश्य?) Patron. von अग्निवेश Mādh. in Ind. St. I, 21,
H. 32, Sch. HARIV. — Vgl. अग्निवेश.

अग्निवैश्यायन (आ०?) Patron. von अग्निवैश्य AVAD. Çat. bei Burn. Intr.
I, 457. — Vgl. अग्निवैश्यायन.

अग्निशरणा (अग्नि + शरणा) n. *der Ort, wo das heilige Feuer aufbewahrt
wird* R. 3, 6, 4, 18, 9, Vikr. 35, 2, 3. Hier empfängt Dushjanta die Ab-
gesandten Kaṇva's Çāk. 61, 15; vgl. zu 48, 4, 5.

अग्निशर्मन् (अग्नि + शर्मन्) m. Nom. pr. eines Mannes gaṇa आक्कादि
und नडादि 1. Vop. 7, 2.

अग्निशाल (अग्नि + शाला; vgl. P. 2, 4, 25, 6, 2, 123.) n. *Wohnung des
Feuers*, mit dem technischen Ausdruck प्राचीनवंशा शाला genannt: कृ-
विधानमग्निशालं पत्नीनां सदनं सदैः । सदै देवानामसि देवि शाले ॥ AV.
9, 3, 7.

अग्निशाला (अग्नि + शाला) f. = अग्निशाल R. 2, 91, 11.

अग्निशिख (अग्नि + शिखा) 1) adj. *heiss wie eine Flamme*: दक्षमि-
शिखैः सायकैः (vgl. शैरमिशिखोपमैः R. 6, 30, 27. u. s. w.) R. 4, 15, 9. —